

Neviditelný nepřítel – záření nepříznivé zdraví (ZNZ)

Většina z nás ve shonu života nesleduje problémy kolem sebe. První „probuzení“ většinou nastává při náhlých zdravotních potížích. Náš organismus je ovlivňován různými elektrickými a magnetickými poli, různými vibracemi, zářením různých předmětů, radiacemi apod. I když si někteří z nás myslí, že na ně to nepůsobí, že oni nic necítí, jejich fyzické tělo to vnímá samo. Místa, kde je ZNZ, nazýváme patogenními zónami (PZ). Je zcela zřejmé, že patogenní zóny (PZ) začínají v našem organismu působit nejprve na buněčné bázi. Samozřejmě že někteří z nás jsou tzv. tvrdým energetickým zdrojem pro svůj obal a dlouho tomuto záření, pokud mu jsou vystaveni, odolávají. Je nutno říct, že každý člověk má svůj energetický ochranný obal, který známe pod názvy biopole nebo aura. Jasnovidní lidé vidí nejen její tvar, ale i její barvy.

Nikde ve starých knihách a dokumentech není uvedeno, kdy prvně člověk zjistil, že je schopen pomocí proutku lokalizovat, nejen kde se nachází voda,

Hledání ložisek rud

ale také různé nerosty. V jihovýchodní Libyi existují v jeskyních v Tassili obrázky, na kterých je skupina osob, která pozoruje osobu při práci s rozvětvenou hůlkou. Stáří těchto obrázků bylo odhadnuté na 8 000 let. Staří Římané měli hledače studní (aguileges), kteří podle Plinia usuzovali rozsochatým prutem podle rostlin a keřů, že pod nimi v zemi se nachází voda. Řekové označovali tyto hledače jako hydroskopy. Tento název pak pro hledače vody ve středověku zdomácněl. Takže tito naši předkové dokázali vymezit i místa s pozitivní a negativní energií. Dnes je na tyto citlivé lidi pohlíženo s posměšky. Ale když jde, jak se říká, „do tuhého“, tak jsou vyhledávání i těmi nejzavrtzejšími oponenty.

Na sklonku 15. století alchymista a benediktin Basilius Valentinus zaznamenal zprávy o používání čarovného proutku. Ve své knize *Poslední testament*, vydané ve Štrasburku v roce 1651 a 1676, píše o sedmi druzích prutů, lískových a jiných, řezaných v různých postaveních hvězd podle astrologie. V té době se účinkům hvězd a souhvězdí věnovala velká pozornost. Zřejmě to souviselo s tím, kdy byla v proutku největší míza. Popisuje i kovovou virguli v různých provedeních, vhodných pro hledání různých druhů rud. Také píše i o tom, že havíři s velkou úctou nosili proutek za pasem anebo v kapucích hornické hazuky. Tyto pomůcky jsou používány také na vyhledávání škodlivých patogenních zón.

Geopatogenní zóny

Geopatogenní zóny (GPZ) jsou zvláštním a výrazným přírodním jevem. Do GPZ patří „geologické a tektonické anomálie“, což jsou zlomy, poklesy, zvlnění, přesuny, styky hornin a radioaktivní lokality. Dále pak „podzemní vodní toky“, které pravidelně nebo nepravidelně meandrují. Čím je vodní lokalita hlubší, tím má

Basilius Valentinus